

Kirkens Standpunkt viser sig alvorlige Hindringer mod denne Sags Gennemførelse, vil Kirken staae sig selv ganske overordentlig, netop fordi Sagen er saa simpel og naturlig, og fordi den fremtræder med en saa høj Grad af Resignation og Væfedenhed, som den er fremtraadt her i Landet med. Hvis der her viser sig en uvillig Stemning, viser sig en Vist til at lægge Hindringer i Vejen, hvis man vil gøre Kirken og Kirkens Bestyrelse til et Omvøbsdepartement, der skal i alt Fald bære denne Sag store Vanfæligheder, vil der falde en Skygge over Kirken, og de Folk, som tale om, at Obskurantismens Land raader i vor Gæstlighed, i vor Kirke — Folk, som ikke have min Sympati, skønt jeg paa mange Steder ser den hæslige Obskurantisme stifte Hovedet frem — ville saa Vind i Sejlene. Jeg tror nu ikke paa, at vi ere ved Indgangen til en obskurantistisk Tid, og at Obskurantismen i Virkeligheden er overmægtig i vort Samfund, jeg tror netop, at man tendentstøst drager denne falske Lære frem, men jeg vil dog sige, at i det Næblik, at Kirken og de kirkelige Myndigheder lægge Hindringer i Vejen for Sagen, nu da den er kommen saa vidt frem og er traadt frem paa en saa besteden, saa stilfærdig Maade, ville de Menneker, som sige, at Kirken er overvældet af Obskurantisme, saa bedre Vejledning til at agitere mod Kirken. Derfor beder jeg den højterede Kultusminister baade paa de gamles Vegne, som ere stærkt interesserede i, at denne Lov kommer frem, og snart kommer frem, og for Kirkens Skyld, som ikke staar sig ved, at den bliver udraabt for Obskurantisme, at dette Lovforslag maatte blive fremmet saa hurtig, som muligt, og at det maatte være Lov, saa snart denne Samling er til Ende.

Beth: Jeg tror ikke, at den ærede Forslagsstiller har Ret, dersom det er hans Mening, at der ud af den gældende Stempellov med nogen Sikkerhed kan findes en Bestemmelse, som siger, hvorledes disse i Testamentsform oprettede Tilkendegivelser af en afdød om, at hans Sig skal brændes, skulle stemples. Jeg skal ikke komme tilbage til de Regler, som gælde for Stempling af Testamenter. Jeg omtalte dem kortelig før, og jeg skal indskrænke mig til at sige og gentage, at i det mindste efter min Mening vil man ikke med nogen Sikkerhed i Stempeloven kunne finde Vejledning til, efter hvilken Stempelfast en saadan Tilkendegivelse som den, der her er Tale om, skal stemples. Dette er naturligvis en Folge af, at man i Stempeloven aldeles ikke har tænkt paa et Forhold som dette og altsaa

heller ikke har haft mindste Anledning til at give nogen Forfrist desangaaende. Det kan ikke betvivles, og jeg tror heller ikke, at det kan bestrides, at det under alle Omstændigheder vil være rigtigt at indsette i Loven, at til den og den Takst, saaledes som man nu mener, at den bør sættes, skal den Slags Testamenter stemples, naturligvis for saa vidt de ikke i Folge deres øvrige Indhold ere stempelpligtige efter en højere Takst. Naar man sætter det ind i Loven, undgaar man ethvert senere Spørgsmaal, enhver senere Strid om, hvilket Stempel der skal bruges, og jeg anser dette for i høj Grad ønskeligt, naar man, som jeg allerede tidligere berørte, da jeg før havde Ordet, ved, hvor minutiøse Spørgsmaal der bliver rejst angaaende Stempling af Dokumenter, og hvorledes det mange Gange er umuligt selv for den, der er mest øvet i den Slags Sager, med Sikkerhed at sige, hvilket Stempel der skal bruges, i hvilket Tilfælde man som bekendt har den Udvej, at man kan indsende vedkommende Dokument til Stempling i Generaldirektoratet for Stattevæsenet, der saa bestemmer Stempelningen, og dermed er man naturligvis for Fremtiden angerløs. Efter mit Skøn vil det være rettest at sige, at saadanne testamentariske Tilkendegivelser, som der her er Tale om, skulle stemples som Deklarationer, altsaa til Takst 1 Krone. Dette vil, efter min Opfattelse, være mest stemmende med Stempelovens And, navnlig naar der ses hen til, hvad jeg nævnte, da jeg tidligere havde Ordet, at en anden Tilkendegivelse af en afdød, nemlig om, at hans Enke skal sidde i ukjædet Bo, kun stemples som Deklaration til Takst 1 Krone, hvilket er en mindre Stempelafgift end den, der efter Stempeloven bruges til noget som helst andet i testamentarisk Form oprettet Dokument. Jeg ser i øvrigt ikke Nødvendigheden af at fastholde, at der her i Lovforslaget bør sættes et i testamentarisk Form oprettet Dokument; man kan lige saa godt sige, at det skal være en Deklaration, en Deklaration oprettet for Notarius publicus eller paa anden gyldig Maade. Men vil man holde paa, at det skal være i Testamentsform, altsaa at Testamentsreglerne skulde gælde for et saadant Dokument, maa man ogsaa sige, hvilket Stempel der skal bruges. Jeg tror, at dette vil være særdeles ønskeligt. Man har Eksempler nok paa, hvor ønskeligt det er, at man i Love, som udgaa herfra, træffer saa tydelige og bestemte Regler, at der ikke opstaar nogen Disput om, hvorledes man har at forholde sig. Jeg skal nævne som Eksempel en Lov, der nylig er udgaaet